

บทที่ 2

ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำผลงานของวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิค และวิธีการวิจัยรวมไปถึงแนวคิดในรูปแบบต่างๆ มาเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

เงน ประสิทธิ์ล้ำคำ (2526) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลราคารายวันและรายสัปดาห์ของหลักทรัพย์จำนวน 20 หลักทรัพย์ที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์มากที่สุดในช่วงระหว่างปี 2520-2524 เพื่อทดสอบว่าการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์จะมีลักษณะเป็นไปตามทฤษฎี Random Walk หรือไม่ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การทดสอบ Serial Correlation Coefficient และ Run Test ในช่วงที่ตลาดมีราคาหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2520-2524 ซึ่งแบ่งการทดสอบออกเป็น 3 ระยะ และ การศึกษาแนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์โดยการวิเคราะห์ทางเทคนิค จากการจรวจตลาดหลักทรัพย์ (Stock Cycle Analysis) และรูปแบบของราคาหลักทรัพย์ต่างๆ (Price Pattern) ซึ่งผลการศึกษาโดยการใช้ Serial Correlation Coefficient และ Run Test ทดสอบ ปรากฏว่าการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ไม่ได้เป็นไปตามทฤษฎี Random Walk เนื่องจาก การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ทั้ง 3 ระยะนั้น พบว่ามีลักษณะเป็นวัฏจักร ซึ่งไม่เป็นไปตามทฤษฎีที่ว่า ราคาหลักทรัพย์จะต้องมีพฤติกรรมการเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างสุ่มไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงได้ แต่กลับมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน ข้อมูลของราคาหลักทรัพย์ในอนาคต ได้ ค้างนั้นแสดงว่าทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ก็สามารถดำเนินการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในอนาคตได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นตลาดที่ไม่มีประสิทธิภาพ เพราะมีสาเหตุที่ทำให้การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ไม่เป็นไปตามทฤษฎี Random Walk ซึ่งก็คือ นักลงทุนที่อยู่ในตลาดมีความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูล เนื่องจากมีนักลงทุนบางรายทราบถึงข้อมูลภายใน (Inside Information) ทำให้เกิดความได้เปรียบเกิดขึ้น และยังทำให้ตลาดไม่ใช่ตลาดแห่งข้อมูลนรรณ

สำหรับการศึกษาแนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ โดยการวิเคราะห์ทางเทคนิค จากการจารดatalogic หลักทรัพย์ (Stock Cycle Analysis) ในปี 2520-2524 พบว่า มีแนวโน้มหลักๆ ขึ้น (Primary Uptrend) ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2519 จนถึง เดือนพฤษจิกายน 2521 โดยมีดัชนีราคาต่อ

สุดอยู่ที่ 76.44 จุด และมีระดับสูงสุดอยู่ที่ 266.20 จุด และมีแนวโน้มหลักขาลง (Primary Downtrend) เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2521 จนถึงเดือน เมษายน 2525 โดยที่ดัชนีราคาลดลง ต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 102-103 จุด ในวันที่ 14 เมษายน 2525 หลังจากนั้นตลาดจะเริ่มเกิดวิ่งขาขึ้น ซึ่งจะพบว่าลักษณะการเคลื่อนไหวมีลักษณะของตลาดตามทฤษฎีดาว (Dow Theory) ดังนั้นหากนักลงทุนสามารถเข้าใจแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ ก็จะสามารถคาดหวังในการเข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดได้ นั่นคือ ถ้าต้องการลงทุนในระยะยาวก็ควรเข้าซื้อหลักทรัพย์ตั้งแต่เดือน เมษายน 2525

ส่วนการศึกษารูปแบบของราคางานหลักทรัพย์ จะพบว่าการเคลื่อนไหวของราคางานหลักทรัพย์ที่ปรากฏอย่างชัดเจน จากข้อมูลการเคลื่อนไหวของราคางานหลักทรัพย์รายวันของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีอยู่ด้วยกัน 5 รูปแบบ คือ เส้นแนวโน้มลง (Downtrend Line), หัวและไหล่แบบตั้ง (Head and Shoulder top), จานคว่ำ (Saucer top), สี่เหลี่ยมผืนผ้า (Rectangle) และสามเหลี่ยมนูนจากแบบตั้ง (Descending Triangle) ซึ่งทั้ง 5 รูปแบบเป็นเครื่องมือในการแสดงจังหวะเข้าซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งพบว่าสามารถอธิบายการเคลื่อนไหวของราคางานหลักทรัพย์ และแสดงจังหวะเข้าซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสมสมได้

สุธีรา ตั้งคระภูล (2540) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการคาดคะเนของการวิเคราะห์ทางเทคนิคและทางเศรษฐศาสตร์ของการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารและเงินทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้เครื่องมือทางเทคนิคทั้งหมด 17 ประเภท ทดสอบกับราคางานหลักทรัพย์ทั้ง 2 กลุ่มตั้งแต่วันที่ 29 เมษายน 2535 – 15 สิงหาคม 2539 รวมทั้งหมด 15/0 วัน และยังได้คำนวณหาค่าดัชนีคุณภาพของราคางานหลักทรัพย์ด้วย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า เครื่องมือทางเทคนิคที่สามารถคาดคะเนการเคลื่อนไหวของราคางานหลักทรัพย์ของหลักทรัพย์ทั้ง 2 กลุ่ม โดยเรียงตามความสามารถในการทำกำไร ได้ดังนี้

การทำกำไรจากหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคาร อันดับที่ 1 ได้แก่ Simple Moving Average (SMA) และ Relative Strength Index (RSI) ซึ่งในการใช้เครื่องมือทั้ง 2 อันนี้ร่วมกันทำให้สามารถทำกำไรมากที่สุดให้กับหลักทรัพย์ทั้งหมด 68.75% ของกลุ่มธนาคาร โดยมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีถึง 134.32% อันดับที่ 2 ได้แก่ Moving Average โดยมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีที่ 79.78% อันดับที่ 3 ได้แก่ O-MAC-M ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 57.18% อันดับที่ 4 ได้แก่ MACD ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 22.32%

การทำกำไรจากหลักทรัพย์ในกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ อันดับที่ 1 ได้แก่ การใช้ SMA และ RSI ร่วมกัน โดยสามารถทำกำไรได้มากที่สุดให้กับหลักทรัพย์ 63.83% จากหลักทรัพย์ทั้งหมด

ในกลุ่มนี้ โดยมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีที่ 469.36% อันดับที่ 2 ได้แก่ O-MAC-M ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 95.22% อันดับที่ 3 ได้แก่ Moving Average โดยมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีที่ 84.39% อันดับที่ 4 ได้แก่ MACD ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 63.59%

การคำนวณค่าดัชนีถูกการโดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของการซื้อขายหลักทรัพย์เท่ากับ 100 เป็นค่าฐาน พบร่วมมือ 6 เดือนที่มีการซื้อขายต่ำกว่า ได้แก่ เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคม เดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม เดือนกันยายน และเดือนพฤษจิกายน ส่วนเดือนที่เหลืออีก 6 เดือน ได้แก่ เดือนมกราคม เดือนมิถุนายน เดือนกรกฎาคม เดือนสิงหาคม เดือนตุลาคม และเดือนธันวาคม จะมีค่าสูงกว่าค่าฐานทั้งสิ้น

Du Toit (1986) ได้วิเคราะห์ทางเทคนิค และประสิทธิภาพตลาดของ Johannesburg Stock Exchange โดยมีแรงกระตุ้นมาจากการสังเกตงานทางวิชาการด้านการลงทุนที่มีความขัดแย้งกันเอง ของการวิเคราะห์ทางเทคนิค และการวัดความมีประสิทธิภาพของตลาด โดยการค้นคว้าได้อธิบายถึงสาเหตุความขัดแย้ง และการประสานความขัดแย้งนี้ ด้วยการตรวจสอบประสิทธิภาพตลาด การทดสอบสมมติฐานการคาดการณ์อย่างมีเหตุผล และการสังเกตการณ์ช้า ของการพึงพาภัยอย่างมีรูปแบบระหว่าง การเปลี่ยนแปลงราคารายสัปดาห์ของหลักทรัพย์ 180 ตัว ที่อยู่ใน Johannesburg Stock Exchange ซึ่งเป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบของการซื้อขาย noklubgpa และการเก็บกำไรของนักลงทุน และการปรับตัวของระดับราคา และการคำนวณงานของตลาดในสภาพแวดล้อมใหม่ ได้มีการอธิบายในรูปของการแก้วงตัวรอบๆ นิยามค่าดุลยภาพ เนื่องจากพฤติกรรมของนักลงทุน

รูปแบบที่ถูกพัฒนาขึ้นนี้สามารถรวมแนวคิดของทั้งการวิเคราะห์ทางเทคนิค และการมีประสิทธิภาพของตลาด ได้โดยสามารถดูได้ทั้งมูลค่าดุลยภาพ และการเคลื่อนไหวอย่างมีระบบ รอบๆ ราคาดุลยภาพ โดยการทดสอบจะทำโดยการเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการซื้อขายเชิงเทคนิค กับกลุ่มการซื้อแล้วถือขึ้นชั่วเวลาเกิน 250 สัปดาห์ ซึ่งให้ผลตอบแทนถึง 21% ต่อปีหลังจากหักต้นทุน ซึ่งการซื้อขายเชิงเทคนิคจะให้ผลตอบแทนคือสุดเพียง 15% ต่อปี

Stoker (1992) ได้ศึกษาความสามารถในการคาดคะเนของระบบการซื้อขายแบบ Multicomponent Technical โดยมีจุดประสงค์ในการพยากรณ์ เวลาตลาดที่เหมาะสมของจุดวิกฤตกลับหลักของตลาดหลักทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์แต่ละตัว โดยระบบซื้อขายด้วยเทคนิค Multicomponent เป็นรูปแบบของการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่มีรูปแบบซับซ้อนกว่า วิธี Single Component เช่น พาก Advance/Decline line, Point and Figure Charts, เส้นเฉลี่ยเคลื่อนที่ เป็นต้น ซึ่งจากการวิจัยที่ผ่านมา โดยให้ความเห็นว่า ความสามารถในการพยากรณ์การเคลื่อนไหว

ของราคาของ Single Component เหล่านี้ มีน้อยมาก แต่อย่างไรก็ตามนักวิเคราะห์ทางเทคนิคจะนำเอาตัวชี้นำทางเทคนิคมาผสมผสานกัน บนพื้นฐานที่ว่าการสะสมข้อมูลจะทำให้สามารถอพยารณ์ตลาด หรือการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ได้ลดลงได้

ซึ่งผลงานวิจัยฉบับนี้ พบว่ามีผลลัพธ์ของการทดสอบองค์ประกอบของเวลาที่เหมาะสมของตลาดไม่ได้ชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ชัดเจน (ทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) แต่อย่างไรก็ตาม Portfolios ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยบรรทัดฐานความสัมพันธ์ที่แข็งแรงเพียงอย่างเดียวโดยปราศจากการพิจารณาองค์ประกอบทางด้านเวลาที่เหมาะสมของตลาดนั้น จะมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีใกล้เคียง 100% ซึ่งมากกว่าการทดสอบการซื้อแล้วถือหลักทรัพย์ข้ามระยะเวลา ($P\text{-value} = 0.0093$)

Wong (1997) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้การวิ่งตามแนวโน้มด้วยการวิเคราะห์ทางเทคนิค กับความไม่มีประสิทธิภาพของตลาดหลักทรัพย์ของกอง โดยวิเคราะห์ทางเทคนิคต่อความสามารถซักจูงราคาตลาดได้ โดยศึกษาด้วยข้อมูลราคากปิดประจำวันของ Hang Seng Index ตั้งแต่ปี 1969 ถึง 1992 ซึ่งพบว่าสัญญาณการซื้อขายที่มาจากการซื้อขายค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เป็นเครื่องชี้นำที่ถูกใช้โดยทั่วไปในตลาดมาตรฐาน และมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมากกับพฤติกรรมที่ผิดปกติของพฤติกรรมราคา